

סיכומי תוספות

THE SIXTH PEREK OF YEVAMOS IS DEDICATED:

לע"נ גרשון בן החבר מרדכי

YEVAMOS DAF 61 IS DEDICATED:
IN HONOR OF RABBI ZACHARIA ADLR

עמוד א'

הפטרון	הבעיה	השלב בגמרא	דיבור המתחיל
	למה לציוני אברהם ואדם (ב"ב נח.)? הא לא מטמא באהל אם לא מתו משעה שנאמרה אדם כי ימות באוהל!	קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל שנא' (יחזקאל לד, לא) ואתן צאני צאן מרעייתי אדם אתם אתם קרויין אדם ואין העובדי כוכבים קרויין אדם	קברי ואין
<u>קונטרס</u> : ההוא לית ליה הך דר"ש דהכא.	דרשינן דעכו"ם העוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול (ע"ז ג, סנה' נט.), שנאמר אשר יעשה אותם האדם, והיינו לאו דווקא ישראלים!		
<u>ר"ת</u> : יש חילוק בין אדם להאדם.			
<u>ר' משולם</u> : דוקא גבי פורענות קאמר אתם קרויין אדם.			
דרשינן בנזיר (נג.) לענין אהל.	כתיב וכל אשר יגע על פני השדה וגו' או בעצם אדם!	רבינא אמר: נהי דמעטינהו קרא מאטמוי באהל, דכתיב אדם כי ימות באהל. ממגע ומשא מי מעטינהו קרא?	ממגע
<u>ר"י</u> : לא, דהא רשב"ג פליג עליה במשנה.	האם ההלכה כמו רבי שמעון? למה?		
לא' אם כן לא היה מושב אחר במקומו.	האם זה אותו ינאי המלך שהיה כהן גדול (קידושין סו.)? למה?	מעשה ביהושע וכו': מנהו אין נתמנה לא אמר רב יוסף קטיר קחזינא הכא דאמר רב אסי תרקבא דדינרי עיילה ליה מרתא בת ביתוס לינאי מלכא עד דמוקי ליה ליהושע בן גמלא בכהני רברבי:	עיילה
<u>ר"י</u> : הכא אתא לאשמועינן שחולץ. דס"ד לא תחלוץ משום בזיון דכ"ג שרוקקת לפניו.	למה צריך ללמד את זה? הרי שמעיי לה מהא דקתני שומרת יבם לכהן הדיוט ונתמנה להיות כ"ג לא יכנס.	מתנ"י כהן גדול שמת אחיו חולץ ולא מייבם:	כהן
כן (דף ס:) לפי שבאה מן העובדי כוכבים השטופים בזימה.	אם נתגיירה פחותה מבת ג' שנים האם היא אסורה מטעם זונה? למה?	מתנ"י כהן הדיוט לא ישא אילונית אלא א"כ יש לו אשה ובנים רבי יהודה אומר אע"פ שיש לו אשה ובנים לא ישא אילונית שהיא זונה האמורה בתורה וחכמים אומרים אין זונה אלא גיורת ומשוחרת	אין
לא גזרו אגירות, אלא דווקא אעובדת כוכבים [לרבא כשלא זינתה (תמורה	<u>ר' משה מפונטייש"א</u> : הכא משמע דגיורת אסורה לכהן מדאורייתא		

<p>כט :).].</p>	<p>מטעם זונה. אבל מבואר בע"ז (דף לו : דזה רק איסור משום גזרה דרבנן!</p>	<p>ושנבעלה בעילת זנות :</p>	
<p><u>קונטרס</u> : ישראלית שנבעלה לפסול לה.</p>	<p>"ושנבעלה בעילת זנות" - מי נבעלה למי?</p>		<p>שנבעלה</p>
<p><u>תוספות</u>: דווקא מחייבי כריתות. דמחייבי לאוין דתפסי בה קידושין לא הוי זונה.</p>			

עמוד ב'

דיבור המתחיל	השלב בגמרא	הבעיה	הפתרון
כל	אמר רב הונא מאי טעמא דר' יהודה? דכתיב אכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו. כל ביאה שאין בה פירצה אינה אלא בעילת זנות.	למה ממעט אילונית ולא ממעט קטנה?	ולא ממעט אלא היכא דלא אתיא לעולם לכלל פירצה.
אין	רב נחמן בר יצחק אמר האי תנא הוא דתניא בתולה אין בתולה אלא נערה וכן הוא אומר והנערה טובת מראה מאד בתולה	להאי תנא אמאי איצטריך בשום מקום לכתוב נערה בתולה?	
וכן		בת כמה היתה רבקה כשנשאה יצחק?	משמע הכא דהיתה נערה. ור' שמואל חסיד משפיר"א הוכיח שהיתה בת י"ד. בסדר עולם כתוב שהיתה בת שלש.
פנוי	ר' אלעזר אומר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה אמר רב עמרם אין הלכה כרבי אלעזר:	האם זה דווקא פנוי?	לא, דכ"ש דחשובה זונה אם האיש היה נשוי, שמזנה על אשתו.
לא	מתני' לא יבטל אדם מפריה ורביה אלא א"כ יש לו בנים ב"ש אומרים שני זכרים וב"ה אומרים זכר ונקבה שנאמר זכר ונקבה בראם	למה צריך ללמד את זה? הרי שמעי' לה מהא דקתני כהן הדיוט לא ישא אילונית ולא דוקא כהן.	איצטריך לדיוקי דגמרא (מאשה לא בטיל וכו'). איצטריך משום פלוגתא דבית שמאי ובית הלל הדר תני לה.
מאשה	גמ' הא יש לו בנים מפריה ורביה בטיל מאשה לא בטיל מסייעא ליה לרב נחמן אמר שמואל דאמר אע"פ שיש לו לאדם כמה בנים אסור לעמוד בלא אשה שנאמר לא טוב היות האדם לבדו	מאיפה אנו לומדים זאת?	קונטרס: מדלא קתני לא יבטל מאשה.
א"ד מאשה	ואיכא דאמרי הא יש לו בנים בטיל מפריה ורביה ובטיל נמי מאשה נימא תיהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל לא אין לו בנים נושא אשה בת בנים יש לו בנים נושא אשה דלאו בת בנים נפקא מינה למכור ספר תורה בשביל בנים:	כיצד האי לישנא דייק להפך?	מדלא קתני "לא ישא אדם אשה שאינה בת בנים אלא אם כן יש לו בנים." מהרש"א: זה לאו דיוק גמור, דאיכא למידק איפכא. ומש"ה לא חש המתרגם להשיב על האי דיוקא.
נפקא		האם זה הנפקא מינה היחיד שיש?	לא! כדקאמר בהדיא: אין לו בנים נושא אשה בת בנים, יש לו בנים נושא אשה דלאו בת בנים.
			ר"י: אפילו יש לו בנים, מצוה לישא בת בנים. אלא ב"ש וב"ה מודים שכשצריך למכור ספר תורה בשביל בת בנים, לא ימכור מאחר שמוצא שאינה בת בנים. ועי' רא"ש.